

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies octavus et nonus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1865 [erschienen] 1866

Pars I. Auctore Anonymo. Miracula octo in Suecia patrata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72229](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72229)

A. ANONYMO.

APPENDIX

DE MIRACULIS S. BIRGITTE.

PARS I.

Auctore Anonymo,

*Miracula octo in Suecia
patrata.*Opem suam
inploranti-
bus

Duo viri tanquam pirate injuste in Arosia a captivati, catenis et vinculis per mensem crudeliter tenebantur. Qui, cum vovissent, se reliquias et monasterium sanctæ Birgittæ in Watzstenis visitaturos, si ipsos juvare dignaretur, statim ad nudâ manus tactum sine quocumque instrumento alio extrinseco ab eis totaliter omnium vincula deciderunt. Cumque timore custodum carcerem observantium non audent egressum per ostium attentare, terram manibus velut cinerem effodientes, sub carcere secum trahentes vincula ferrea, in medio custodum, Deo se protegente, in plateam securius conscenderunt, votum suum emissum, effectui mancipando. Quidam de Gothlandia *b* circa festum Nativitatis Domini naufragantes, in quemdam maris scopulum navi conquassata delati sunt, ubi per unam septimanam famem, et frigus patientes, sortem miserunt, quis eorum, ut aliis esca fieret, necaretur. Per sortem vero deprehensus cum lacrymis S. Birgittæ subsidium precabatur, ad visitandum suum monasterium in Watzstenis se adstringens; moxque miraculose grande frustum carnis in littore invenerunt, quo devorato, tranquillitateque suborta, cum parva cymba per longa maris devia ad frequentiam hominum pervenerunt. Ille vero, quem sors occidendum monstraverat, in via implendi voti sui captivatus, ferroque et cippo duriter afflicto, iterato sanctæ Birgittæ auxilium invocavit, moxque cunctis ultro ab eo cadentibus vinculis, iter inceptum continuare cepit: cui, cum in via numerosi lupi terrorem incuterent, vibrata catena, qua ligatus fuerat, singuli diffugerunt.

variis modis
subvenit:

2 Decem viri circa festum Omnium Sanctorum nocturno tempore in mari velificantes in quoddam promontorium impeggerunt, ubi navi onusta ima petente, ipsi quantocius promontorium subreptantes, per novem dies continue absque cibo et potu frigescentes inibi jacuerunt. Tandem voventes se visitare reliquias sanctæ Birgittæ in Watzstenis, nona die per quosdam insulares ad securitatem deducti sunt. Quatuor viri de Hollandia *c* circa festum Nativitatis Domini versus Alemanniam navigaturi a piratis tenti sunt. Et, intromissis ad eos quatuor nequam de navi piratarum, cœperunt eos tyrannice molestare; villani autem illi vim vi repellere cœperunt, et, gratia Dei prævalentes, omnes illos quatuor piratas a se in mare eiecerunt. Quod cæteri pirate videntes ad eos venire festinabant: villani itaque, eo quod nisi octo ulnarum spa-

tio, vel quasi, ab eis distabant, humano ingenio destituti, votum peregrinationis ad reliquias sanctæ Birgittæ in Watzstenis, ut evaderent, emisserunt. Mira res! Subito navis piratarum immobilis quasi fixa undis adhesit, donec illi prospero navigio ab eorum aspectibus avulsi sunt. In regno Suetiæ in diocesi Stengen. *d* parochia Malma puer novem annorum cum sorore sua sex annorum cum dimidio imperio parentum boves ad pascua silvestria minabat. Ubi puella præ nemorum densitate aberrante, puer solus reversus est. Parentes igitur primo cum vicinis suis, deinde cum tota parochia, tandem cum populo trium circumjacentium parochiarum perditam filiam per sex dies requerentes in vanum laboraverunt: postea per tres dies quoddam * quendam fluvium, si forte, ex quo in terris non est inventa, submersam reciperent, scrutabantur, sed labore vacuo. Demum reliquias S. Birgittæ in Watzstenis se, pro receptione filię perditæ voventes cum offerentis visitare, nona die perditionis ejus in ortu solis ante fores ipsam incolumem receperunt.

3 In civitate Liptzig *e* quidam pictor magister, Henricus nomine, inter doctores de sanctitate B. Birgittæ, et ejus libris celestium revelationum multa loqui solebat præ amore, quo ad ipsam afficiebatur. Tunc semel unus doctorum sibi cum indignatione inquit: Nisi de hac nova hæresi, librisque illius vetulæ loqui desieris, tradam te ignibus comburendum, quod et facere proposuit, citarique eum fecit, ut sequenti die mane coram magistris compareret. Pictor itaque dictus quemdam clericum, beatæ Birgittæ devotum, Waltherum nomine, pro saniori in hac re consilio requisivit: timebat enim vitæ suæ. Qui ipsum confortans suasit, ut erga Deum et sanctam Birgittam devotioni insisteret, nihil de ipsorum suffragio dubitando. Ipseque sacerdos cum alio magistro Joanne Torto ejusdem erga sanctam Birgittam devotionis viro libenter vellet pro ipso Dominum deprecari, quod et factum est. Mane autem facto, coram collegio tremula mente comparuit, examen durum sustinens, ut convictus tanquam hæreticus puniretur. Sed precibus sanctæ Birgittæ, pro qua certabat, spiritu sancto imbutus laicus ille simplex, et sine litteris, magnalia Dei tam efficaciter proponebat, ut adversarii sui spiritui, qui in ipso loquebatur, resistere non valebant. Unde, nec longe postea, Deus ultionum dominus hujus disturbii excitatori vindictam retribuit principali. Nam lectum suum sanus ingrediens, morbo caduco nocte percussus interit, tanto quoque factore, et horrore cadaver suum illico computruit, ut nemo illi appropinquare audebat, et ad tactum manuum carnes frustatim ab ossibus solvebantur. Tandem cloacarii appetiati miserum corpus ejus in tumulum asportabant; affirmantes, quod, si præcivissent tanti fetoris in ipso abundantiam, etsi pretium eis duplicassent, ipsum minime attractassent.

4 Aliquamdiu post prædicta quidam doctor de Ordine Fratrum Minorum iturus versus Stolpæ *f* ad amicos suos, prænominatum dominum Waltherum in comitem acquisivit, qui, cum de sancta Birgitta et ejus divinis revelationibus in via magnifica loqueretur, doctor ille sanam doctrinam non sustinens, Desine, inquit, loqui de vetula illa, et suis frivolis superstitionibus, ac nova hæresi. Cumque in Stolpæ intrassent post usum

Dei vindictam sentiant.

A usum balnei, et cum amicis suis jucundo celebrato convivio, ad lectum pergens, et in alto gradu consistens, divina percussione præcipitatus protinus expiravit. Quidam magnæ literaturæ de Ordine Prædicatorum contra revelationes sanctæ Birgittæ succensus * ita, ut manifeste diceret ipsos comburendos *, religionis ejus personas lulardos g, et beguttas h appellando: cui alius magister quidam secularis obtulit libros sanctæ Birgittæ Revelationum cælestium, ut eos legendo ad meliora mutaretur. Sed salubre consilium aspernanti, subjunxit: Timeo, quod Dominus Jesus se, et suam Sanctam in vos ultione divina vindicabit, eo quod tam pertinaciter hanc Sanctam impugnat. Et cum hoc separati sunt, statimque manus Domini in ipsum sæviebat, tantaque lepra corpus suum magis ac magis infecit, ut nullus fratrum conventus illius secum comedere, bibere aut conversari audebat, seu aliquod servitium impendere, donec viam carnis transiit universæ, Deus sit ei propitijs. Quam periculosus est S. Birgittæ detrudere, aut revelationibus cælestis sibi factis ausi temerario contraire, patet ex supradictis, et XC et XCII cap. sexto lib. Revel. quomodo divina justitia viriliter retribuit facientibus superbiam; a qua nos protegat Deus trinus et unus. Amen.

ANNOTATA.

a Ne sæpius eorumdem locorum situs sit repetendus, septem Sueciæ episcopatum notitias hic conjungo. Sunt autem hi: Upsaliensis, idemque archiepiscopalis in Uplandia, Linopiensis in Ostrogothia, Scarensis in Vestrogothia, Strenghesiensis in Sudermannia, Arosiensis in Westmannia, Vexionensis in Smalandia, et Aboënsis in Finlandia.

b Sueciæ parte, in Ostrogothiam et Vestrogothiam, seu Gothiam Orientalem et Occidentalem divisa.

c Lege: Hallandia, quæ est Gothiæ Orientalis pars.

d Vide lit. a hic.

e Lipsia, in Misnia, Saxonie Superioris provincia.

f Pomeraniæ oppidum est ad fluvium homonymum.

g Hæreticorum genus fuit, seculo XIV in Germania Belgioque exortum.

h Item hæreticorum genus, in synodo Coloniensi anno 1306 et in concilio Viennensi anno 1311 cepto, et a Joanne XXII rursus damnatum.

PARS II.

Miracula aliquot Bernardi, archiepiscopi Neapolitani, jussu a Jacobo Orlando collecta.

Bernardus
ep. Neapolitanus
a

In nomine Domini. Amen. Anno a Nativitate Domini mcccclxxvi, regnante serenissima domina, domina nostra Joanna a, Dei gratia regina Jerusalem, et Siciliæ, ducatus Apuliæ, principatus Capuæ, Provincia, et Fortil. ac Pedemontis comitissa. Regnorum vero ipsius anno tertio, quarto

b Februarii amen c, die xx mensis Octob., xv Indicti. Neap. Nos Jacobus de Orlando de Neapoli per provincias Terræ Laboris, ac comitatus Molii, ac principatus Citra publicis reginali auctoritate notarius, et testes subscripti ad hoc specialiter vocati et rogati, præsentis scripto publico declaramus, notum facimus et testamur, quod veniens ad nostram præsentiam Carolus de Frisono de Neapoli ostendit et præsentavit nobis quasdam litteras reverendiss. in Christo patris domini Dei gratia archiepiscopi Neapolitani in carta de papiro scriptas, ejus magno archiepiscopali sigillo sigillatas, omni vitio et suspicione carentes, quas vidimus, legimus et inspeximus diligenter et erant per omnia continentes subsequencia.

6 Bernardus, Dei gratia archiepiscop. Neapolitanus, dilecto filio judici Carolo de Neapoli salutem in Domino Jesu Christo. Cum bona, quæ nobis Deus sui gratia elargitur, minime celare, immo propalare debeamus, alias merito de ingratitude possemus reprehendi. Quapropter Magister noster Jesus Christus dicit de leprosis decem curatis, quod unus alienigena tantum ad regratiandum ad eum reversus fuerat, novem tamen ubi sunt? Et in Psal.: Venite, et audite et narrabo omnes, qui timetis Deum, quanta fecit animæ mee. Et angelus Raphaël dixit Tobiæ: Opera Dei revelare, et confiteri honorificum est. Et cum in istis temporibus ultimus hujus sæculi mali Dominus nobis licet indignis contulerit lucernam, et eam posuerit super candelabrum, videlicet beatam Birgittam de Suetia de gente regali exortam, quam illustravit innocentia multis virtutibus, et cui multa secreta revelavit; quæ vivens in civitate nostra Neapolitana, nonnulla salubria consilia nobis et populo Neapolitano contulit, et pro nobis Deum sæpius interpellavit, et ad ejus preces nonnulla mala cessaverunt. Et post ejus mortem, sicut in vita ad ejus preces Dominus noster in nostra civitate multa miracula fecit, quæ non debent silentio tradi, sed potius ad laudem Dei divulgari et publicari. Idcirco tibi, qui devotus eras ejusdem Domine in vita, tenore præsentium committimus, ut omnia et singula miracula, quæ dicta Domina tam in vita, quam post mortem a Domino nostro Jesu Christo fieri procuravit in nostra civitate, diligenter scribas, sic et taliter, quod mera veritas, quam reperire poteris, describatur, ut omnes et singuli videntes ejus mirifica opera ad laudem se conferant, et in eorum necessitatibus ad beatam Birgittam devotius recurrant. Datum Neapoli in nostro archiepiscopali palatio die xxv Augusti, xiiii Indict. Bernardus, Dei gratia archiepiscopus Neapolitanus, qui propria manu me subscribo et sigillo Pontificali sigillari feci.

7 Quarum quidem litterarum vigore et auctoritate præfatus Carolus nos requisivit, et rogavit attente nostrum super hoc officium implorando, ut una secum per civitatem Neapolitanam ad suprascriptas personas accedere deberemus, ad audiendum ab eis vivæ vocis oraculo miracula, quæ in eis Deus meritis beatæ Birgittæ operatus est. Nos vero requisitioni hujusmodi devote parentes, maxime quod negotium mirabile, et pium erat, et officium nostrum, quod est publicum, non possumus alicui denegare, subscriptis diebus mense Octobris et Novembris, una cum eo personaliter accessimus per dictam

A. JACOBO DE
ORLANDO
b c

S. Birgittæ
miracula ve-
ria Neapoli
facta

E.

F.

colligi jussit,
quibus illa